

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2022.

«Ιωάννου οσίου συγγραφέως της Κλίμακος»

Νικήτα Οσίου του ομολογητού,
Ιωσήφ του υμνογράφου.

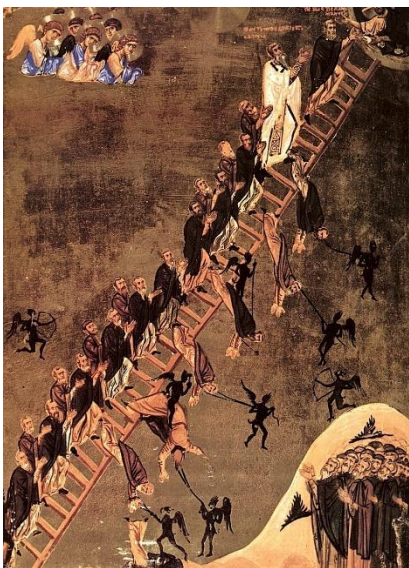
έτος 15^ο Τεύχος 645

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Αγίου Ιωάννου της Κλίμακος, (Μάρκ.9,17- 31)

(Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-Θεολόγου)

«..Και αποκριθείς εις εκ του όχλου είπε, ήνεγκα τον υιόν μου προς σε, έχοντα πνεύμα άλαλον και όπου αν αυτό καταλάβη, ρήσσει αυτόν και αφρίζει και τρίζει τους οδόντας αυτού, και ξηραίνεται.... Ο δε Ιησούς είπεν αυτώ το ει δύνασαι πιστεύσαι, πάντα δυνατά τω πιστεύοντι. Και ευθέως κράξας ο πατήρ του παιδίου μετά δακρύων έλεγε, πιστεύω, κύριε, βοήθει μου τη απιστία..» (Μάρκ.θ΄ 17,18-23,24).

Μόλις είχε κατεβεί ο Κύριος από το όρος Θαβώρ, ένας απελπισμένος πατέρας έτρεξε κοντά του να Του πει το μεγάλο πόνο του. Διδάσκαλε, σου έφερα το γιο μου, που τον έχει κυριεύσει δαιμονικό πνεύμα και του πήρε τη φωνή. Όταν τον πιάσει υποφέρει πολύ, τον ρίχνει κάτω στη γη, τον κάνει να βγάζει αφρούς από το στόμα του, να τρίζει τα δόντια του και να μένει στο τέλος ξερός και αναίσθητος.

Σε αυτή τη φοβερή κατάσταση δε φτάνει ο άνθρωπος απότομα, αλλά σιγά-σιγά. Από τη μικρή ηλικία αρχίζουμε να κάνουμε ορισμένες παρεκτροπές, που μας απομακρύνουν από το Θεό. Ξεχνάμε την προσευχή, αραιώνουμε ή και διακόπτουμε τον εκκλησιασμό, καθυστερούμε

την εξομολόγηση και τη Θεία Κοινωνία. Όλα αυτά είναι άσχημα δείγματα. Το παράδειγμα του τραγικού πατέρα της σημερινής ευαγγελικής περικοπής είναι πολύ συγκινητικό και συνάμα διδακτικό για τους σημερινούς γονείς. Πονεμένος βαθιά πλησιάζει τον Κύριο και του λέγει: «**Διδάσκαλε έφερα προς σε το παιδί μου, που έχει καταληφθεί από πονηρό πνεύμα, το οποίο του έχει αφαιρέσει τη λαλιά..**».

Ιστορεί στη συνέχεια την τραγική κατάσταση του παιδιού του. Περιγράφει με φρίκη όσα κάνει κάτω από την επήρεια του σατανά. Αναφέρει ακόμη και την αδυναμία των μαθητών, από τους οποίους ζήτησε να το θεραπεύσουν. Τέλος παρακαλεί με λυγμούς να τον σπλαχνισθεί και να το βοηθήσει. Ο Κύριος του ζητά μόνο πίστη και τότε όλα είναι κατορθωτά. Ο πατέρας του απαντά αυθόρμητα: «**Πιστεύω, Κύριε, βοήθησέ με να ελευθερωθώ από την ολιγοπιστία και να αποκτήσω ζωντανή πίστη!**».

Ο πατέρας φαίνεται πως είχε στην καρδιά του μεγάλη ταπείνωση, γι' αυτό οδηγήθηκε στο σημείο να εμπιστεύεται το Θεό. Αισθανόταν όμως μέσα του και μια ολιγοπιστία. Μακάρι και εμείς με πολλή ταπείνωση να παρακαλούμε το Θεό να δυναμώνει την πίστη μας και να διώχνει την ολιγοπιστία μας και να μας χαρίζει τη σωτηρία της ψυχής.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να σταθούμε περισσότερο στη στάση του πατέρα. Αναζητεί τον Κύριο με πολλή λαχτάρα, γιατί πίστευε πως μόνο Εκείνος μπορεί να θεραπεύσει το παιδί του κι έτσι το οδηγεί κοντά Του. Η στάση αυτή του δυστυχισμένου πατέρα θέτει ένα σημαντικό προβληματισμό για τους σημερινούς γονείς. Πού οδηγούν σήμερα τα παιδιά τους; Πού τα κατευθύνουν; Πώς τα διαπαιδαγωγούν κι αν καταληφθούν από τα σύγχρονα δαιμόνια(ναρκωτικά, αλκοόλ, διαφθορά, ηθική κατάπτωση) πού τα οδηγούν για να τα σώσουν; Οι περισσότεροι πάντως όχι κοντά στο Χριστό. Οι σημερινοί γονείς μπορούν να καταταγούν σε τρεις βασικές κατηγορίες γονέων: Στους προοδευτικούς γονείς, στους αδιάφορους γονείς και στους υπεύθυνους γονείς.

1) Προοδευτικοί γονείς.

Είναι μια μεγάλη κατηγορία γονέων, που αυτοαποκαλούνται φιλάρεσκα μοντέρνοι και προοδευτικοί άνθρωποι και γονείς. Όπου βρεθούν και σταθούν υπερασπίζονται με πάθος την ατομική ελευθερία του ανθρώπου, όπως τη βλέπουν αυτοί, και κατακεραυνώνουν τους αναχρονιστικούς γονείς, που οδηγούν τα παιδιά τους κοντά στο Χριστό και την Εκκλησία Του. Δε θέλουν, λόγω προοδευτισμού, να πάρουν τα παιδιά

τους χριστιανική αγωγή. Έτσι τα παιδιά εξ απαλών ονύχων δεν εκκλησιάζονται, δεν εξομολογούνται και δεν κοινωνούν. Εν ονόματι αυτού του προοδευτισμού και της ελευθερίας και οι ίδιοι διάγουν άτακτη ζωή. Τα αποτελέσματα είναι γνωστά. Τα παιδιά ελεύθερα και ανεξέλεγκτα και έχοντας σαν πρότυπο τους γονείς τους, φτάνουν στην ύστατη κοινωνική ταπείνωση, ακόμη και στο θάνατο. Η καθημερινή πραγματικότητα επιβεβαιώνει τα λόγια της Αγία Γραφής: **«Οι μακρύνοντες εαυτούς από σου απολούνται».** (Ψαλμ.72,27).

2) Οι αδιάφοροι γονείς.

Άλλη μια μεγάλη κατηγορία γονέων είναι αυτή που αδιαφορεί και μένει σχεδόν ανυποψίαστη για τις τεράστιες ευθύνες που έχει για την ηθική θωράκιση των παιδιών τους. Η μόνη τους φροντίδα είναι να μη λείψει τίποτε από τα παιδιά. Να τρώνε καλά και να ντύνονται καλά. Να σπουδάσουν και να πιάσουν ένα ζηλευτό πόστο, αλλά πάνω από όλα να έχουν πολλά χρήματα. Με μια λέξη βλέπουν τα παιδιά τους σαν σάρκα μόνο. Αυτά τα παιδιά, όμως, όπως κι όλα τα παιδιά του κόσμου, κρύβουν μέσα τους και μια αθάνατη ψυχή. εκτός από τις σαρκικές ανάγκες έχουν και πνευματικές ανάγκες. Δυστυχώς και τα παιδιά αυτών των γονιών θα έχουν την ίδια τύχη και κατάληξη με τα παιδιά της πρώτης κατηγορίας.

3) Οι υπεύθυνοι γονείς.

Στην κατηγορία αυτή, που πιστεύω περιλαμβάνονται οι λιγότεροι γονείς, ανήκουν εκείνοι οι γονείς που συναισθάνονται το χρέος τους και έχουν πλήρη συνείδηση της αποστολής τους. Πρώτα απ' όλα πιστεύουν στο Θεό και προσπαθούν να ζήσουν σύμφωνα με το θέλημά Του. Πιστεύουν πως ο θεσμός της οικογένειας είναι «κατ'οίκον εκκλησία». Επαγρυπνούν νύχτα και μέρα, παρακολουθώντας με αγάπη τα παιδιά τους. Σαν υπεύθυνοι χριστιανοί αγωνίζονται να δώσουν χριστιανική ανατροφή στα παιδιά τους. Με τη δική τους συνεπή και ηθική ζωή προς τις αρχές τους γίνονται αγαθά πρότυπα στα παιδιά τους. Θα μπορούσα, ως παιδαγωγός, να γράψω πολλά για το ρόλο των γονιών. Σήμερα, λόγω της ευαγγελικής περικοπής, θα περιοριστώ στα λόγια του Αποστόλου Παύλου, που μας δίνει έναν υπέροχο κανόνα ορθής αγωγής: **«Οι πατέρες μη παροργίζετε τα τέκνα υμών, αλλ'εκτρέφετε αυτά εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου».**(Εφεσίους 6,4)

Ο πατέρας του σημερινού ευαγγελίου μας δίνει ένα φωτεινό παράδειγμα. Η σωτηρία, η ευτυχία και η προκοπή των παιδιών βρίσκεται μόνο κοντά στο Χριστό.

Σήμερα ,όμως, εκτός της θεραπείας του σεληνιαζόμενου νέου, η Εκκλησία γιορτάζει και τιμά και μια μεγάλη ασκητική προσωπικότητα, τον Άγιο Ιωάννη , συγγραφέα του περίφημου βιβλίου «της κλίμακος», το οποίο γράφτηκε για να αποτελεί πολύτιμο οδηγό των πιστών, στη δύσκολη πνευματική μας πορεία προς το Θεό. Ο Άγιος Ιωάννης γεννήθηκε στην Παλαιστίνη γύρω στα 523 μ. Χ. Μόνασε από νεαρή ηλικία(16 ετών). Στη ζωή της ερήμου Σινά αξιοποίησε τη σοφία του και ανέβηκε σε υψηλές κορυφές αγιότητας. Είχε το χάρισμα της θαυματουργίας. Σε μεγάλη ηλικία έγινε ηγούμενος της μονής του Σινά.

Συνέγραψε τριάντα λόγους περί αρετής, που ο καθένας περιλαμβάνει και μια αρετή, ξεκινώντας από τις πιο πρακτικές και ανεβαίνοντας σαν σκαλοπάτια κατέληξε στις θεωρητικά υψηλές. Σας παρουσιάζω σύντομα τις αρετές της κλίμακας: **« Περι: αποταγής, απροσπαθείας, ξενιτείας, υπακοής, μετανοίας, μνήμης θανάτου, χαροποιού πένθους, αοργησίας, μνησικακίας, καταλαλιάς, πολυλογίας, γαστριμαργίας, αγνείας, φιλαργυρίας, αναισθησίας, ύπνου και προσευχής, αγρυπνίας, δειλίας, κenoδοξίας, υπερηφανείας, λογισμών βλασφημίας, πραότητος και απλότητος, ταπεινοφροσύνης, διακρίσεως, ησυχίας, προσευχής, απαθείας, αγάπης, ελπίδος και πίστεως»**. Το βιβλίο της κλίμακας κυκλοφορεί σε δυο εκδόσεις από την Ι.Μ. Παρακλήτου Ωρωπού. Είναι πολύτιμο βιβλίο για τον πνευματικό μας αγώνα. Οι διδασκαλίες του Αγίου Ιωάννη είναι ολοκάθαρα νάματα, που προέρχονται από αγιασμένη πηγή. Είναι ένα θεόπνευστο κείμενο. Οι σύγχρονοι ψυχολόγοι θαυμάζουν τον συγγραφέα της Κλίμακας για τη βαθύτητα των ψυχολογικών του γνώσεων. Φαίνεται πως οι πατέρες της ερήμου γνώριζαν πολύ καλά την ψυχολογία του βάθους!

Δύσκολη η πορεία ανάβασης, πολλοί οι πειρασμοί, μεγάλοι οι κίνδυνοι. Όταν ,όμως, ο αγωνιστής επιχειρεί να ανέβει παίρνει βοήθεια από τον ουράνιο Πατέρα και τότε το ανέβασμα γίνεται ευκολότερο.

Ο Άγιος Ιωάννης κοιμήθηκε στις 30 Μαρτίου του 603 μ. Χ. , σε ηλικία ογδόντα ετών. Από την αρχή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής το σύγγραμά του διαβάζεται σε όλα τα ορθόδοξα μοναστήρια. Οι σοφές παραινέσεις του Αγίου Ιωάννου αποτελούν πολύτιμο πνευματικό οδηγό για κλιμακωτή κατάκτηση αρετών, ώστε να υποδεχτούμε τον αναστημένο Χριστό καθαροί από τους ρύπους της αμαρτίας και τη φθορά του κακού.